

реди трима души да отидат на стража. Единият да слезе малко по-надолу и да оглежда пътя към Сливен, другият да застане с лице към дола, а третият да се върне назад и да се спре на голямата скала, отдето да се следи пътят, по който минаха и далеч наоколо.

Три буйни огънове пламнаха в къшлата и скоро замири-са на печено месо. Четата беше доста изморена. Момчетата ядоха до насита и легнаха край огъня. Те си знаеха, ако Панайот Хитов легнеше да спи, Хаджи Димитър бо-дърствуваше. Ако пък знаменосецът спеше, войводата оста-таваше буден. Неведнаж Панайот Хитов казваше на своите момчета:

— Стражата си е стража, но и четата трябва да има буден човек. Пък ако искате да знаете, всеки един от нас трябва да спи с едното си око, а слухът му да е буден като на вълк. Да бъде винаги нащрек.

Предвидлив и съобразителен, още щом пристигна в кошарата, войводата нареди стража и докато другите се занимаваха с огъня и агнетата, извика настрана Хаджи Димитър и зедно скрониха план: ако се зададе потеря откъм Сливен, накъде ще остъпят, ако пък дойдат откъм дола — на коя страна ще се оттеглят. Така двамата обсъдиха всички възможни случаи, за да не бъдат изненадани.

На разсъмване, още в тъмно, по пътя откъм Сливен се чува стъпки. Някой идваше насам и свиркаше с уста. По хайдушката пътека вървеше едно високо и сухо момче. Яно от Банко, който беше на пост, дочака момчето и веднага се изпречи отпреде му с целия си ръст, брадясал и страшен.

— Стой!

Момчето се спря, но не се уплаши. Това забеляза Яно.

— Къде отиваш толкова рано?

— В къшлата.

За кратко време се разбраха. Момчето е козарче. Снощи чуло да приказват, че двама души с пушки отишли да нощуват в къшлата. Аргатинът на хаджи Симеон Козаря го казал в кръчмата. Щом го казал там, до утре ще стане евтино и ще стигне до ушите на турците. Затуй го пратили да види кои са в къшлата и да им каже да знаят.

Яно съпроводи момчето до някъде и се върна пак на същото място.

Доведоха момчето в къшлата. Панайот Хитов го изгледа